

„Nálunk Zentán azt tapasztaltuk a munkánk során, hogy az időseket a család és a hozzátartozók tehernek érzik, minket általában türelmetlenül kérnek fel arra, hogy fogadjuk el a gondozásukat.

Van nálunk nyugdíjas klub, ahol a fittebb idősök hetente egyszer-kétszer összejönnek, kirándulásokat, teadélutánokat szerveznek, de az elesett, leépült öregeket csak az egyház karolja fel, és eddig olyan érzéssel mertünk dolgozni, mintha csak az ellátottaknak és nekünk lenne fontos az ő jólétük, azzal az érzéssel, hogy „csendben végezzük” a dolgunkat, ne nagyon kérjünk semmit, csak legyünk csendben, húzzuk össze magunkat.

Most láttam meg a KIFE munkáján és a projekt keretein belül megvalósított programjaikon keresztül, hogy mennyire égetően fontos a mi munkánk, és hogy igenis hangot kell adni az időskori segítségnyújtásnak. Szervezetten, lassan, lépésről lépésre kell nyitni az emberek szemét, hogy másik országban már fokozottan figyelnek arra, hogy a leépülést lassítani lehet, szebbé, értékessé kell tenni az öregkort.

Szerintem egy társadalom büszkesége, ha öregei boldogok és elégedettek. És ezt a törekvést hangoztatni kell, meg kell mutatni.

Köszönöm, hogy felnyitották a szememet, és igyekszem a tanultakat megvalósítani!”

Kiss Katalin

(Vajdaság)